

uanset varigheden af udlændingens ophold i Danmark og længden af den idømte straf, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6.

Udlændingelovens i § 22, nr. 6, omfatter bl.a. overtrædelse af straffelovens kapitel 12 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og straffelovens kapitel 13 om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v. Kapitel 13 omfatter §§ 114-114 e om terrorisme.

En udlænding, der overtræder en eller flere af terrorbestemmelserne i straffelovens kapitel 13, og som idømmes ubetinget frihedsstraf, kan således udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 6, uanset længden af den idømte frihedsstraf og uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark.

Offentlig tilskyndelse til strafbare handlinger er omfattet af straffelovens § 136, stk. 1. Offentlig billigelse af forbrydelser omhandlet i straffelovens kapitel 12 og 13 er omfattet af § 136, stk. 2. Straffen for overtrædelse af § 136, stk. 1, er bøde eller fængsel indtil 4 år. Straffen for overtrædelse af § 136, stk. 2, er bøde eller fængsel indtil 2 år.

Udlændingelovens § 22, nr. 6, omfatter ikke § 136 i straffeloven. Udvisning på grundlag af en dom for overtrædelse af § 136 i form af opfordringer til grov kriminalitet eller i værste fald terror forudsætter derfor i dag, at de krav, der følger af trappestimodellen om længden af den idømte frihedsstraf og varigheden af den pågældendes ophold i Danmark, er opfyldt.

Trappestimodellen sammenholdt med straffesammenhængen i straffelovens § 136 indebærer, at en udlænding, der har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere årrække, og som overtræder straffelovens § 136, f.eks. ved at billige terrorhandlinger mod Danmark, ikke kan udvises, hvis der idømmes en kortere ubetinget frihedsstraf.

Regeringen finder, at udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffelovens § 136, f.eks. for at opfordre til forbrydelser eller for offentligt at billige terror mod Danmark, skal kunne udvises uanset længden af den idømte frihedsstraf og uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 22, nr. 6, udvides, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte overtrædelser af straffelovens § 136. Det markeres herved, at tilskyndelse til forbrydelser eller offentlig billigelse af terrorrelaterede forbrydelser kan indebære udvisning af Danmark, også selvom den pågældende udlænding har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere periode. Hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, vil skulle tale afgørende imod ud-

visning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2 og afsnit 2.1.3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, vil medføre, at udlændingen meddeles indrejseforbud, og at udlændingen ikke i den periode, indrejseforbuddet gælder, kan meddeles opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3. Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, medfører i dag et indrejseforbud på mindst 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3. I lovforslaget foreslås det, at længden af indrejseforbuddet hæves til 6 år, jf. § 1, nr. 21.

2.3.2.2. Udlændinge, der dømmes for vold

Straffelovens bestemmelser om vold i § 245, § 245 a og § 246 er i dag omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6. Udlændinge, der dømmes for overtrædelse af disse bestemmelser i straffeloven, kan således udvises uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Efter straffelovens § 244 straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, med bøde eller fængsel indtil 3 år. Straffelovens § 244 finder bl.a. anvendelse på vold i form af slag eller spark, nikning af skaller, slag eller kast med genstande, benspænd, førergreb og bid.

Det er regeringens og Dansk Folkepartis opfattelse, at adgangen til at udvise udlændinge, der dømmes for vold, skal udvides.

Udlændingelovens § 22, nr. 6, omfatter ikke en henvisning til straffelovens § 244. Udvisning på grundlag af en dom for overtrædelse af § 244 forudsætter derfor, at de krav, der følger af trappestimodellen om længden af den idømte ubetingede frihedsstraf og varigheden af udlændingens ophold i Danmark, er opfyldt.

Trappestimodellen indebærer normalt, at udlændinge, der har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere årrække, og som overtræder straffelovens § 244, ikke kan udvises.

Det foreslås derfor, at anvendelsesområdet for udlændingelovens § 22, nr. 6, udvides, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens § 244. Det markeres herved, at også simpel vold kan indebære udvisning af Danmark, selvom den pågældende udlænding har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere periode. Hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, vil skulle tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.